Anamaria Smigelschi

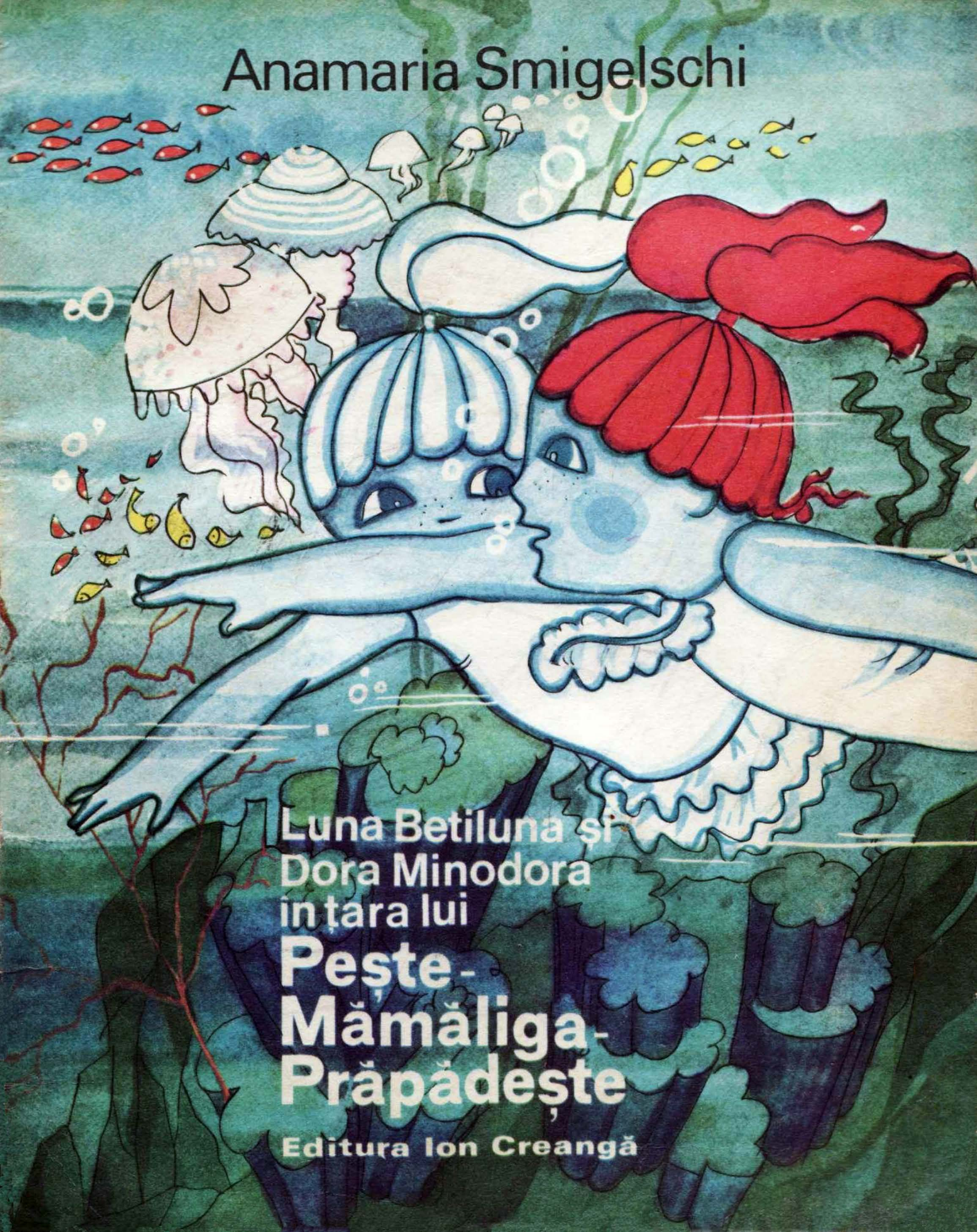

Luna Betiluna și Dora Minodora în țara lui Pește-Mămăliga-Prăpădește

Editura Ion Creangă

Luna Betiluna și Dora Minodora în țara lui Peșteș-Mămăliga-Prăpădește

de Anamaria Smigelschi

EDITURA ION CREANGĂ
BUCUREȘTI — 1978

START

Luna Betiluna și Dora Minodora, cele două păpuși albastre, au primit în dar o broșă s-o poarte cu rîndul. E în formă de semilună și mare cît o farfurioară de păpuși.

Luna Betiluna nu voia s-o poarte la pescuit, dar Dora Minodora, cu care nu te prea poți înțelege, și-a prins-o drept pe burta ei gogonată.

Cum era de așteptat,
broșa se agață în undiță,
iar un păstrăv, viteaz,
ce stătea la pîndă,
hap, o clămpăni
din zbor.

Dora Minodora
huștiuluc!
în apă,
să prindă hoțul,
iar Luna Betiluna,
grijulie, după ea.

Păstrăvul e lacom, dar nu și prost:
«N-are rost s-o înghit»,
își zise și o puse jos lîngă
o mreană ca o havană,

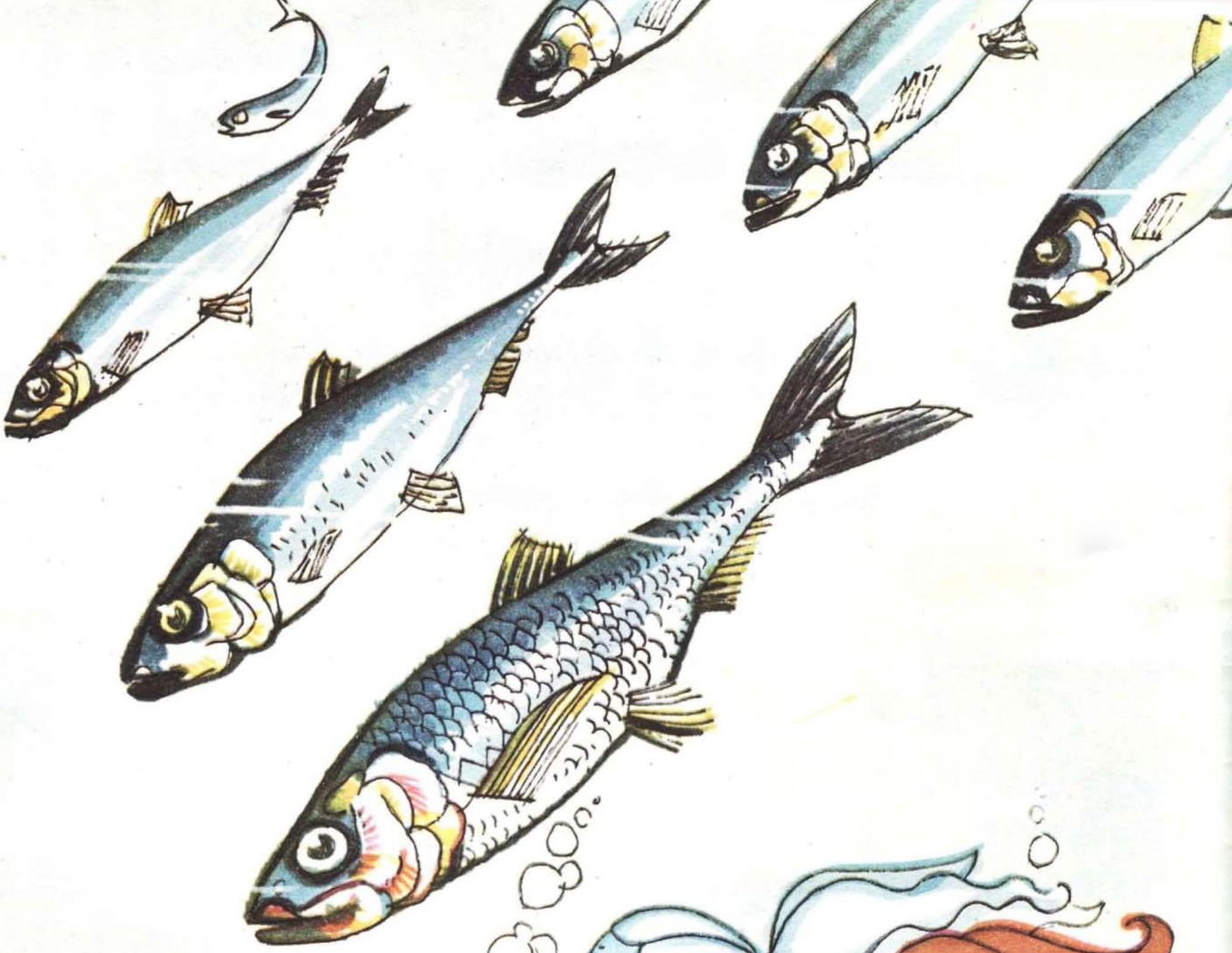

Au luat-o și păpușile
pe rîu la vale,
pînă ce au ajuns
în Dunăre.

Odată ajunse,
au început să
întrebe.
Trei scrumbii cu
trei scrumbii,
cu o scrumbie
(un fel de colonie)
nu știau nimic
de bijuterie.

Într-un colț ferit
dormea un somn.
«Stimate domn,
nu cumva ați văzut
o broșă?»

Ce boșă, care boșă?
Pasămite somnii
nu-l spun pe r.

Au mers o bucată de drum cu racul Dănilă, care zicea că știe el ceva, dar cînd au băgat de seamă că merg de-a-ndoaselea s-au lăsat păgubașe. Țițirel-țipar le-a îndrumat spre deltă unde, cică, e raiul peștilor.

Dar broșa în formă de semilună
de mult nu mai era la mreană,
i-o furase Caliban Bibanul, care,
neputînd-o înghiți, o vînduse lui Guță Crap.
Împodobit cu ea se fălea, zicînd că el
e regele crapilor.

Ajunse în deltă, păpușile ieșiră puțin la suprafață să se încălzească. Caraoac și Carachioi, doi broscoi, exclamară:

«FENOMENAL!»
Două păpuși albastre cu rochii de voal.

Șalău-Cîine-rău
și
Știuca-Năluca
făceau un concurs
foarte urît:
cine înghite
mai mulți peștișori
pe minut.

Arbitru:
un caras,
destul de gras.

— N-ai văzut tu semiluna?
întrebă Betiluna pe o caracudă
galbenă și udă.
— Eu? nu! Poate știe Lin, Doctor plin,
ce șade-n nămol. El e prieten cu toți.

Trei obleți
mai isteți
ca alți obleți
ziceau:

«Duceți-vă,
dragă, la mare,
apa e mai
limpede și
lumea mai luxoasă,
acolo trebuie să fie
broșa voastră».

La intrarea în mare, căluțul Hipocampus
parcă le aștepta de cînd
lumea cu trăsurica lui.
E vesel și vorbăreț.

Dragi copii,
să vi-i prezint:
Cegă,
Păstrugă,
Nisetru,
Morun,
un neam de sturioni,
un neam foarte bun.

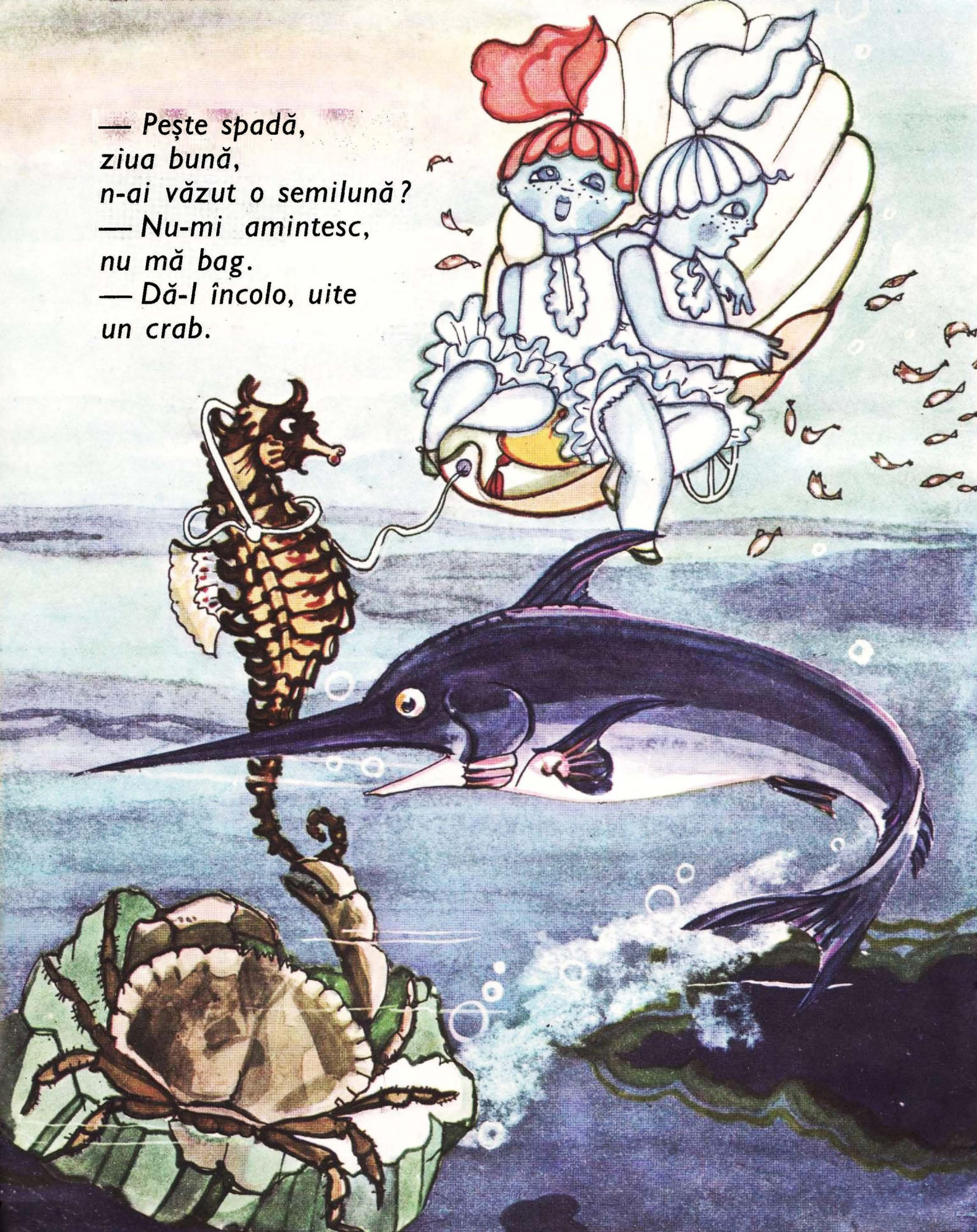
— Pește spadă,
ziua bună,
n-ai văzut o semilună?
— Nu-mi amintesc,
nu mă bag.
— Dă-l încolo, uite
un crab.

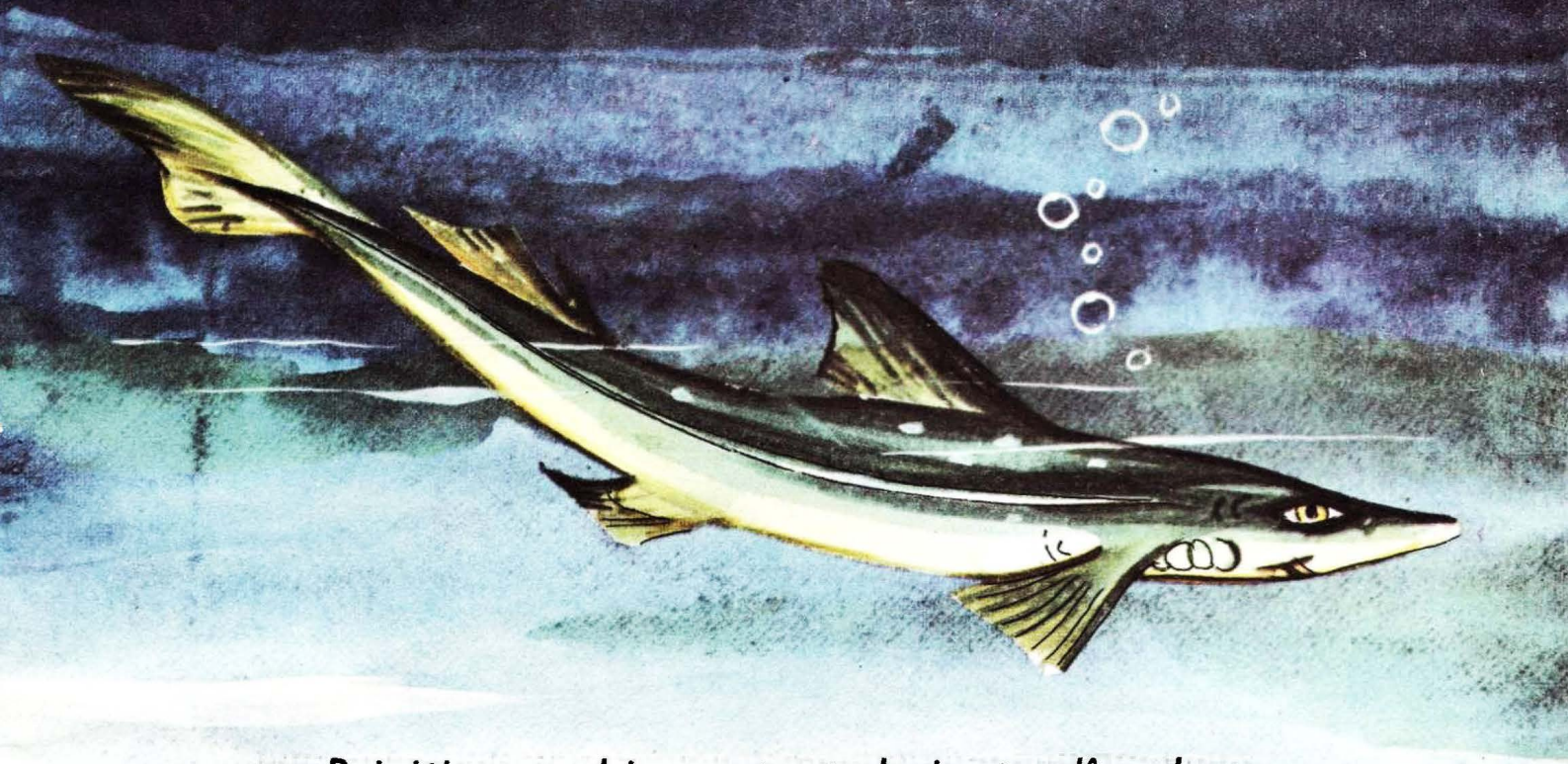

— Priviți un rechin, un pește hain, pe dînsul mai bine îl ocolim ! Și o tuliră printre meduze...

În timpul acesta, un guvid și c-un stavrid
și c-o hamsie trăgeau de bijuterie,
dă-mi-o mie, dă-mi-o mie!

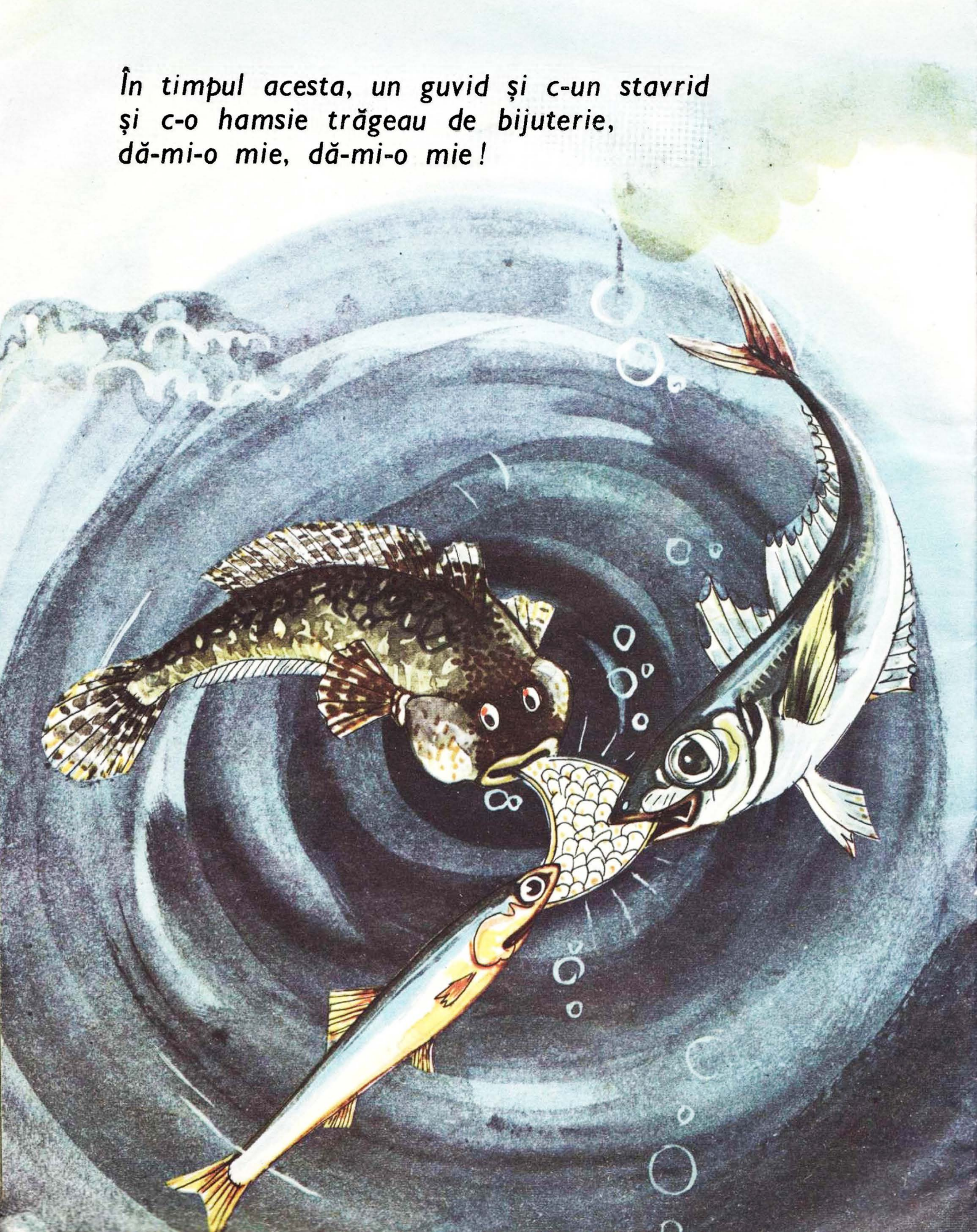

Un calcan și c-un zargan, prieteni buni chiar așa,
unul lung și celălalt plin de nasturi,
ziceau:

— Nu vă mai certați, mai bine o duceți
stăpînului nostru,
Pește-Mămăliga-Prăpădește.

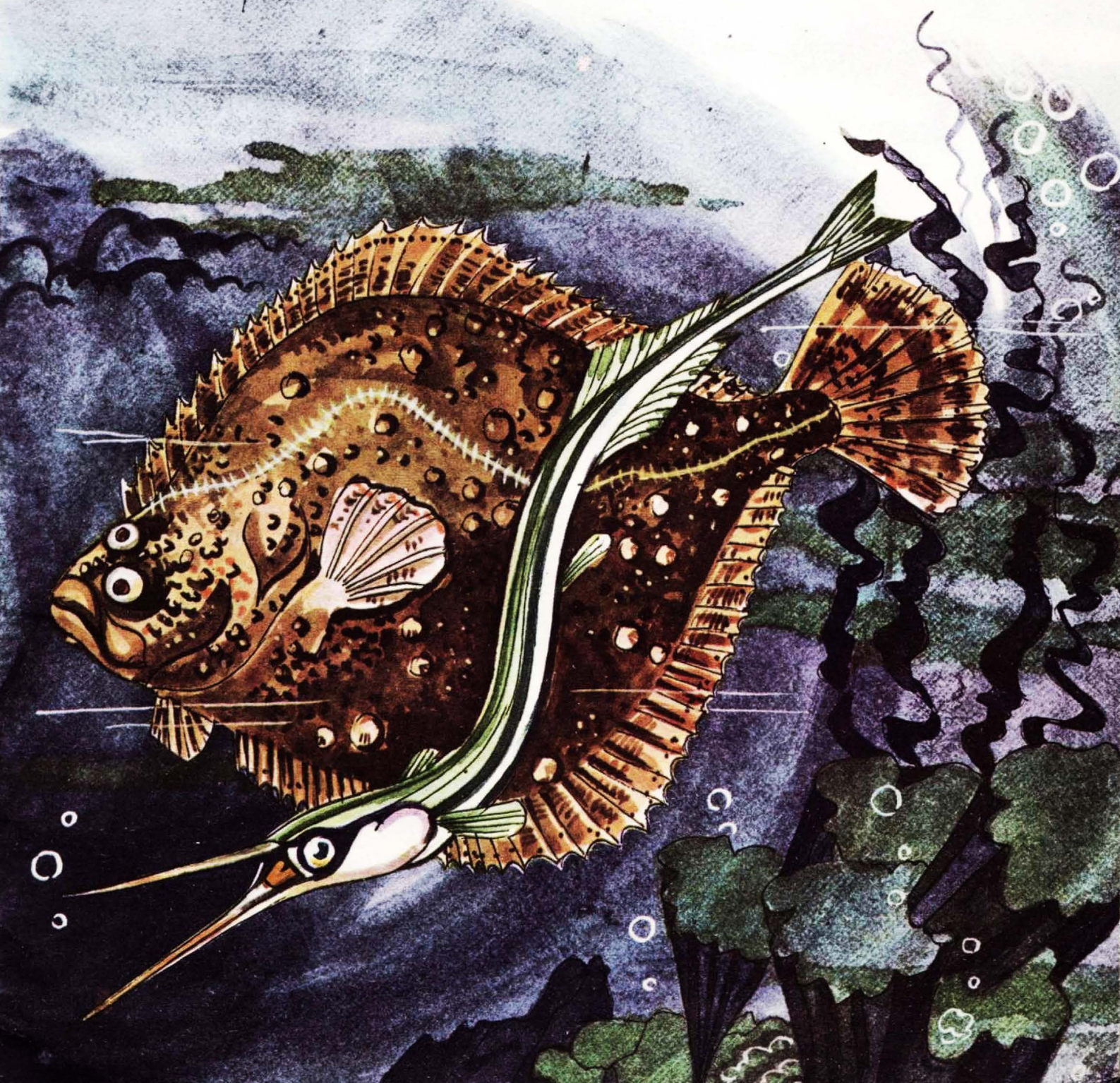

Curînd ajunseră și păpușile
la reședința lui
Pește-Mămăliga-Prăpădește,
regele peștilor.

El șade, ziua și noaptea, pe o mămăligă mare, mare, adunată de prin undiți de peștii din lumea întreagă. Era împodobit cu semiluna și îi stătea atît de bine, încît Dora Minodora a exclamat:

— Te rog s-o păstrezi, pentru noi tot e prea mare!

Atunci Peşte-Mămăliga-Prăpădeşte, regele peştilor,
le-a dăruit, spre mulţumire, un vas cu peşti ornamentali
şi le-a trimis de unde vin,
călare pe delfin.

Stau păpușile,
se uită în
acvariu
și-și amintesc:
«Ohoho! ce mare
întîmplare!»

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules 24.III.1977. Bun de tipar 31.V.1977. Apărut 1978.
Comanda nr. 1430. Tiraj 136 000 br.

Comanda nr. 70 179
Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", Piața Scînteii nr. 1, București
Republica Socialistă România

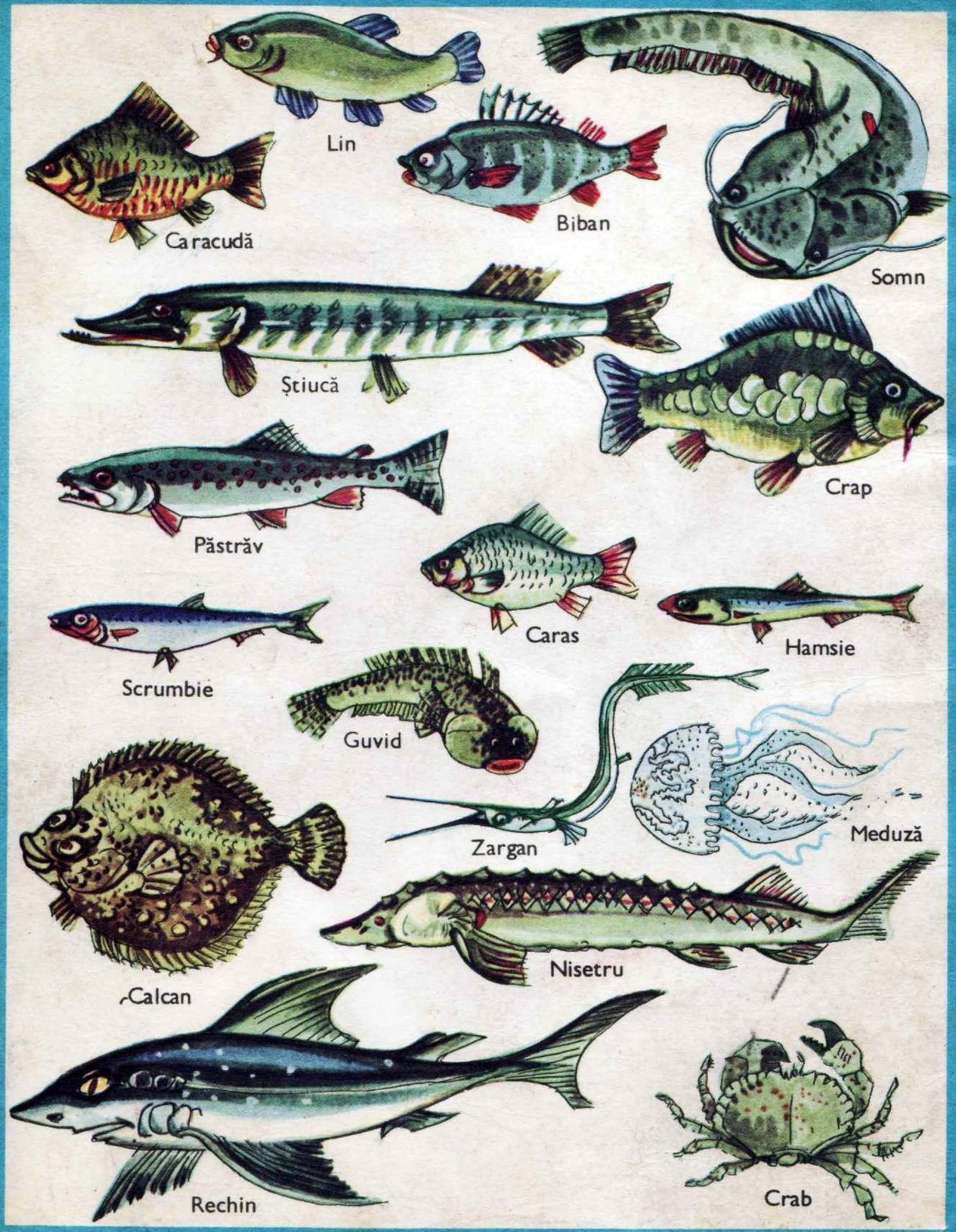
Lin
Biban
Somn
Caracudă
Știucă
Crap
Păstrăv
Caras
Hamsie
Scrumbie
Guvid
Meduză
Zargan
Calcan
Nisetru
Rechin
Crab

Lei 4,75